

[Ole Olsen]

Vores problem er jo netop, om vi kan gøre noget som helst ved renten specielt uden at foretage os en hel bunke ved hele den øvrige økonomiske politik. Det er min – og så vidt jeg ved også andres, herunder en del socialdemokraters – opfattelse, at det kan man godt.

Hvorfor har vi høj rente? Ja, hr. Melchior sagde, at det følger bare af den fejlslagne økonomiske politik, eller noget i den retning. Det er da rigtigt. Renten hænger også sammen med det, og det er selvfølgelig én af årsagerne til, at renten er steget. Men det er også en kendsgerning, at både den socialdemokratiske tidligere regering og denne regering, så vidt man kan opfatte det, med vilje forsøger at have en høj rente. Jeg synes, man skal lægge mærke til, at regeringen ikke mener, den høje rente bare skyldes en forkert økonomisk politik; man ønsker den høje rente. Hvorfor ønsker man den høje rente? Ja, skal man tro på de forskellige ministre – og det skal man jo helst gøre – er det, fordi man behøver en væsentlig overrente i forhold til udlandet, for erhvervslivet skal tvinges til at optage lån i udlandet. Det er nødvendigt – det måtte jeg også indrømme i går – at vi for øjeblikket låner i udlandet, selv om vi ikke er lykkelige over det.

Spørgsmålet er altså, om man kunne tage de nødvendige lån hjem uden at føre den høje rentes politik? Det mener jeg man kan. Man kan sænke den. Jeg mener, at man uden at gøre alt for forfærdelig meget andet godt kan forsøge at sænke renten, sådan at vi har en mindre overrente i forhold til udlandet.

Jeg synes, det er mærkværdigt, at regeringen vil føre det, man kalder en indkomspolitik. Hvis indkomspolitik bare så at sige refererede rigtigt til indkomster, havde jeg ikke noget særligt imod indkomspolitik, men indkomspolitik er simpelt hen blevet en lønpolitik og ikke noget som helst andet.

Regeringen vil nok sige, vi skal have en stram lønpolitik, og så er vi nødsaget til at spørge, om det virkelig er de høje lønninger, der er skyld i, at vi har en dårlig konkurrenceevne. Det er da rigtigt, at vores konkurrenceevne over for udlandet er blevet forringet. Men i den senere tid er vi hyppigere og hyppigere – også fra erhvervslivet – blevet gjort opmærksomme på, at det netop ikke er lønningerne, der er skyld i, at vi klarer os dår-

ligt. Der er mange, der ikke betænker sig på ret entydigt at henføre vores dårlige konkurrencevilkår til den høje rente. Derfor kan man også sige, at regeringen og de tidligere regeringer har et ansvar for, at vi er kommet ud i den umulige situation, som vi er i. For det er da ganske klart, at vi ikke uden videre, selv om renten er sat op af en fejltagelse, kan sænke den igen i dag; det får skadelige økonomiske følger.

Renten er »slyngelen« i dette spil, og vi er nødsaget til at se på, om vi kan gøre noget for at sænke renten.

Man kan være forarget på regeringen, fordi den fører en lønpolitik, som sætter lønningerne ned. Det er konstateret tydeligere og tydeligere, at det ikke er arbejds lønningerne, der er slyngelen, som jeg sagde før – senest i det nummer af Occasional Studies fra OECD, som udkom i juli 1978. Der er det klart dokumenteret, at Danmark tvært imod at have en ugunstig lønudvikling har en særdeles »gunstig« lønudvikling i forhold til andre lande.

Hvordan kan det nu hænge sammen? Ja, det kan det, fordi man i OECD i modsætning til her, hvor man altid taler om timelønninger, er så snu, at man forsøger at se på, hvilke lønomkostninger og andre omkostninger der er pr. enhed. Dette turde være det relevante og ikke, hvor høj timelønnen er.

Vi får at vide af dette studium, at den danske lønudvikling har været ganske langsom på denne måde. Nu er regeringens hensigt, hvis vi skal i gang med en ny gang indkomspolitik, på ny at forsøge at holde lønningerne nede. Forsøger man de lønninger, vi har hørt der bliver lagt op til, sker der reelt det, at arbejds lønnen pr. enhed vil falde. Det finder jeg ikke nogen rimelighed i, og det tror jeg der er mange der ikke kan finde rimelighed i. Hvis regeringen virkelig skulle formå at holde arbejds lønnen nede eller eventuelt direkte lave en nulløsning, er det klart, at lønningerne forringes på grund af pristallets stigning. Men også lønomkostningerne over for udlandet vil blive mindre.

Jeg synes, socialdemokratiet skulle tænke på, at de i hovedsagen sidder herinde for at arbejde for arbejdernes og lønmodtagernes vel, og det gør man ikke ved at føre en indkomspolitik. Man kan gøre det ved at føre en fornuftig rentepolitik bl. a., og jeg synes, regeringen skulle mande sig op til alvorligt at